

ירושלים, 20.12.39

ב-10:00 בא אצלי קלוורייסקי.

הערבים אינם מוסכים סדרתוק על דלתותיו. באים אליו - לדבריו -
ערבים מכל הסוגות ומבקשים לעשות שלום בין היהודים והערבים.
בקשתי לתת לי סמול.

הוא קרא: מאחסוד צ'רקס, ירושלמי, עלונאי, עבד ב"אליף בא",
יוסף פראנסים, ברנוסי, עבדאללה כלכילי, מוסטאפה אל וואחאבי מעבר
הירדן.

סדוע הם מבקשים שלום? הם חושבים שהספר הלבן לא יתגשם וכלי
הסכם יהודי ערבי יסבלו שני הצדדים. הוא אינו יכול לדבר אתם ואינו
סובר אתם בשם מוסד, אבל הוא גותן להם את התכנית שהגיש לנו בלונדון:
עליה למסך 10 שנים, שתביא לפריסת מספרי בין היהודים והערבים, שלסון
עצמאי לארץ, פריסת בשלסון, פדרציה עם הארצות הערביות.
אסרתי לו שסכל הצעות שהוא גתן אינני רואה איש אחד, שיש לראותו
כסנהיג.

הוא ענה שטענה שב-1937 בקט המופתי סאתנו שולחן עגול. הוא
ספר את הדבר לשרתוק ושרתוק דחה אותו ב"לך וסוב".
אסרתי: אני טופע על זה בפעם הראשונה, ולא יתכן שאם היה דבר
כזה שלא יגיע לאזני, אבל על ידי מי שלח המופתי את החצעה הזאת?
הוא ענה, שהדבר נעשה באסצעות חאג'י איבראהים מחיפה.
בקשתי מסנו להסביא לי את המרוברמה שהוא מוסר לערבים לשם
עיון.

ב-10:00 בא אצלי בן-צבי בענין צירוף בא-כוח הפועל הסורתי לפ"א.
הדבר נתעכב מפני חוסר בא-כוח ההנהלה והחשש שב"כ הפועל הסורתי
לא ייעשה סכריע, אולם סרגאי תבטיח לו, שהברים לא יקח לו את הזכות
להכריע את הדעות שהיינה שקולות.
אסרתי לו שבתנאי זה אינני רואה שום עיכוב לצירוף ב"א הפועל הסורתי.

בן צבי מסר לי שהוא מציע לרוטנברג לספור בישיבה הקרובה של הוועד הלאומי דו"ח פוליטי. רוטנברג סרב, מחזק של קונפליקט עם הסוכנות. אמרתי לו שאינני רואה שום יסוד לכך. לחיפוף לדעתי יש צורך שהוא יספור דו"ח, כי הוא מטפל גם עם המטעלה, וסוב הוועד הלאומי יצטרע על פעולתו ואיך הוא רואה את המצב.

בן-צבי מר על עירעורו נגד החלטתנו בדבר גיוס היחידה ה"חלוצית". האירגון של בני הישוב ואחרים הבטיחו לצבא לעזור לו בגיוס, וסירובו של הסוכנות פערר יחס רע סגד הצבא. אמרתי לו שחוסר פזעמט בתוך חלקים בישוב אינו פיסר את ההנהלה פלקבוע את העפרה לפי הכרתה ופצפונת.

ב-12:00 בא אצלי מקלאי.
פפלנות היסין בירושלים שבתוך הקהלה רוצים לחקים פפסר אזרחי.
הפפסל בדבר הוא יצחק רבינוביץ.
אמרתי לו שההנהלה מתנגדת לחקמת אירגון סיועד לירושלים. בירושלים יוקם חלק פאירגון כללי בארץ "פפסר העם". אין גם יסוד לחניית הפפסלה תתן רשות לחקמת פפסר אזרחי בירושלים. הפפסרה מתכוננת גם לחסל את הפפסר האזרחי בתל-אביב, כבר פנה הארינגטון לרוקח סיגייס 1,000 איס בתור "פפעסלס" ויארנן 3,000 איס לחננה אנטי-פאזירית, ויבצלו את הפפסר האזרחי.

ב-1:00 בא אצלי יחושע גורדון.
ועד הבטחון אפסול דן דן על הפחתת הנשק בפסקים היחודים. זו היא הפשכת התכנית המתגשטת וחולכת בדבר פירוק הנשק.
הצעד הראשון היה בפיסורי 200 איס פחיל הנוטרים, שנעשו כאילו פתוך צורך בקיפוזים.
בדצמבר פוטר 169 נוטרים פפפסר חרכבות, והתחנות סירה, עתלית, פנטורה ובני-פיינה נסגרו. בסוף נובמבר פוננו ח"בלוק-האוז"ים בקילופטר ח-102, 105, 107 בין ראש העין ובין לוד. בכל בלוק-האוז היו 14

סוטרים יהודים. פטבוע אחרי זה נפטרו חבלוק-האוזים האלה לערבים. גויסו 156 ערבים לסמירת חקו שלור עד ראפה. בזמן החופות לא שטרו על קו זה. 156 הערבים עברו קורס של 3 שבועות ברמלה.

הצד השלישי היה באיסור על הסכוניות המזריינות להפגז בדרכים. כאן לא היתה אפילו שאלה של קיטוצים, כי סכוניות אלו נקנו על ידי היטובים היהודים. המסלח לא התפתח אפילו בהחזקתם. לא היה אף סקרה אחר של שימוש לרע בסכוניות אלו. סקופות כמו עין-השופט, יקנעם, זניתה, חירבת צפח, טירת צבי, כפר החורז אסור להם להשתמש בסכוניות המזריינות.

הצד האחרון הוא הפחתת 50% של חיל הנוסרים וחוצאת הנזק שלהם מהמזקים וסידור רזרבה כביכול בירושלים, באופן שברור שבמקרה של התקפה אי אפשר צמצם - בכל אופן קשה מאוד - יהיה להביא נשק זה לתעודתו. יש לצרף גם את האיסור על האיתות הדרוש לנקודות מחוסר קשר סלפוני.

יש צורך לדבר עם המפקדה הצבאית על העניינים האלה.

ב-1:15 בא אצל ששה שפירא.

יש לו סיכסוך עם ה"אגודה" בדבר חלוקת חרטי פיקסים. הוקצבו להם ארבעה רשיונות, אולם יש מחלוקת על דבר אישור הכועסדים, שהגיעה ה"אגודה" ונפסלו על ידי המחלקה. הבעתי דעתי שלא רצוי בשעה זו לעשות סיכסוך עם ה"אגודה", ביחוד לאחר שמספר הרשיונות שניתנו להם הוא כל כך מעוט.

הממשתי בהזדמנות זו ואמרתי לשפירא, שאם כי באופן אישי אני מחוייב לדאוג להכנסתו להנהלה במקדם האפשרי, הרי כציוני אני רואה נזק רב בהרחבת ההנהלה בשעה זו, כל עוד לא נעשו צעדים להשיג סמכות חוקית מאת מוסדות הסוכנות היהודים, והסכמה של לכל הפחות חלק מתכריכונ הלא ציונים, ואני רואה לי לחובת להביע דעה זו גם בועד השועל הציוני. אולם אם שום מה חרב פישטן לא יוכל אז לחטא בהנהלה, אראה חובה אישית לעצמי לעמוד לצדו.

ב-4:00 אח"כ בא אצלי חרב בלוי.

עוד לא נגמר הדיון עם הגזברות בדבר התמיכה בבתי הספר של "האגודה". הם דורשים - 342 לא"י לחודש, אולם קפלן נכון להקציב רק 100.- לירח על פי החשבון של 60 גרוש לילד לשנה כסתכונת התמיכה הניתנת על ידי הסוכנות לבתי הספר של רשת כנסת ישראל, אולם - סוען חרב בלוי - שמידה זו אינה צודקת ביחס לאגודה, כי בתי הספר שלהם אינם מקבלים את חלקם בתמיכת הממשלה - בערך 50,000 פונט לשנה - וגם לא ברוב המקומות שהתמיכה של הסוכנות המקומיות, ועל הסוכנות לשלם גם על חשבון שתי התמיכות האלו, אחרת יהיה קשה לבתי ספריהם להתקיים. היות שהוא נחזר ברויזר עומדים בסוף השבוע הבא להפליג לאמריקה, הוא מבקש שיתליו על דבר זה בקרוב.

אסרתי לו, שאינני יכול להבטיח לו כלום בנוגע לעצם הענין, אולם אסתדל להביא את הענין לידי בירור סופי - חיובי או שלילי - במסך השבוע.